

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorum Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXXI.

Parisiis, 1644

Relatio orientalium ad imperatorem, cui symbolum sanctorum Nicaenorum
patrum praeposuerunt, referentes de sanctae & oecumenicae Synodi
decretis super ilbellis, quos sanctissimi Cyrillus & Memnon ipsi ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

ΤΑ
ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΑΤΙΚΟΥ
ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ.

ACTA CONCILIABVL

Αναφορά τῷ αὐτού τινῶν τοῖς θ
βασιλέας ἵς τοις επειταξίου τὸ σύμ-
βολον τῷ τοῦ Νικηφόρου ἀγίων πα-
τέρων, αὐταχθόντες τοῦ ἀπὸ τῆς
ἀγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου
πυπαράντα τὴν τοῖς τοις επειταξίοις
* αὐτῇ λιτέλοις ἡρῷα Κυριλλο-
κύ Μέμυνον τῷ ἀγιωπάτων· ἢ
ης ἐσάλην Ειρηναίῳ κόμην, καὶ
διὰ αὐτῆς ἀπεδέδη.

ΘΡΗΝΩΝ ὡς ἀληθῶς ήτε δα-
κρύων καὶ ὁμορφῶν ἄξια τὰ
ταῦτα τῷ λεγομένῳ Πτοκόπαν Σα-
μάριμνα· ὡς εἰς τοιαῦτα καὶ θεάτρω
καὶ τὰ μεγάλα καὶ ἅρρητα τῆς ἐκ-
κλοίας μυστήεια πάγοισι. κατα-
ρεζόντες γέ τοις οὐφή τῷ μηδὲ μία ταξ
πολλαῖς αὐτῶν παρανομίαις Κύρελλο
καὶ Μέμνων, καὶ μία τῷ δυνατεῖσι Απο-
λαύσιον Φρόνημα, δὲ τοῖς κεφα-
λαίοις τοῖς ταῦταί αὖτε πεμφθεῖσιν δι-
ρύκαμδροι, λιβέλλοις, ὡς ἔγωγες
Ἴπποι παρόντος, ἔδοσαν τοῖς λοιποῖς
Ταῦτα ἀδειούμενα πεποικόσι, καὶ τοῖς
κεφαλαίοις ἐκείνοις τοῖς αἱρετοῖς
καθυποχράσασιν· καὶ μία τοῦτο παρ'
ημέρᾳ τῷ τῆς ἀκοινωνίας ταῦτα λη-
ζόντες Επιλεμίω, ὡς παρ' οὐμέρῳ αἴσ-
κιδέντες, καὶ δικαστοῖς χρησθεῖσιν
τοῖς ταῦτα θώμοις οὗτοι, καὶ τοῖς ισοις
ἐγκλήμασιν ταυκεμβόλοις, ἐπάλε-
σαν ημᾶς εἰς κεπτεῖσι, σὺν ἀκή-
εστον τῆς ὄρδοδέξιας πλεύ πίστιν διαφυ-

Relatio orientalium ad imperatorem, cui symbolum sanctorum Nicænorum patrum præposuerunt, referentes de sanctæ & œcumenicæ Synodi decretis super libellis, quos sanctissimi Cyrillus & Memnon ipsi obtulerūt. Fuit autem relatio hæc ad Irenæum comitem missa, & per ipsum imperatori exhibita.

NÆ temerarii eorum conatus qui episcopi dicuntur, lamentatione, lacrymis & luctu sunt digni: siquidem etiam magna illa secretaque ecclesie mysteria, tamquam in scena ac theatro, ludibrio exponunt. Etenim *Innocentium absolucionem id fuisse indicare videtur.* Cyrus & Memnon propter multa scelera, impiumque Apollinarismum, quem ex capitibus, quæ ipse (Cyrillus) emisit, deprehendimus, a nobis exauktorati, libellos quosdam, ut in praesentia accepimus, reliquis qui illa nefaria perpetrauerant, & illis haereticis capitibus subscriptisferant, exhibuerunt; atque ob id excommunicationis censuræ a nobis subiecti, tamquam iniuria fuissent a nobis affecti, iudicibusque vii præuaricatae legis reis, iisdemque criminibus implicatis, nos, quibus propositum est orthodoxam fidem integrum conseruare, in iudicium vocauerunt. Postea vero, *Omnia hec mera medacia sunt, & caluniosæ imposture.*

Schismatici cum competenter respondisse ad Synodum citati, compo- rere non sunt de re expectari oportere, atque ausi, ut ipsi mei fatus, hæc etiam bis & ter diximus; pietatis sanctiones pro nihilo ducentes, functione sacerdotalem, vt sibi persuadent, illis restituerunt: idem moliti, ac si quis, cum ipse sit ligatus, neque semetipsum a vinculis expedire valeat, alium tamen soluere conetur. Nam si Memnonis & Cyrilli depositio a nobis facta, valida non fuisset; nec libellos exhiberi, nec depositos absoluvi, quod ipsi putant, oportebat. Sin autem ea exauktoratio vere iusta legitimaque fuit, vt reuera fuit; horum quoque excommunicatione, perinde ac depositio, iusta validaque existet: ab iisdem enim hæc & illa manavit. Hæc cum ita se habeant, quomodo excommunicationis vinculis innovati, & omni sacerdotali functione priuati, depositis sacerdotii ministerium restituere potuerunt, idque maioribus quoque fæse inuolentes criminibus? Quippe excommunicati cum essent, communionem temere attendarunt, & cum depositis, etiam ante ridiculam illam absolutionem, contra iura communicauerunt. Rogamus itaque maiestatem vestram, ne ecclesiasticas leges proculatas neglectui habeat; sed vt fidem impugnatam quam celerime vindicet, nobisque infidili appetitis (nam sexcenta mala, eaque extrema, minantur) succurrat, & hinc liberatos ad regiam ciuitatem euocet; vt coram pie- tate vestra illorum iniquitatem dolose trans- & impietatem redarguamus. Per- suasum enim habemus, fieri non posse, vt legitimo ordine, quæ proposita sunt, constituantur, nisi

Schismati-
Synodum
Constantino-
polim aut
Nicomedia
dolose trans-
ferri effla-
gitant.

ἀκολουθῶς διποκριταμένων, ὡς γενὴ ΑΧΜΟ³
αἵμεναι τὸ φράγμα τῆς ὑμετέρας δύ-^{431.}
σείας τυπούμενα, καὶ διὰ καὶ τεῖς
τῶν τα εἰρηκότων, παγδιαὶ ἡγούμενοι
τὸν τὸ δισείας δεομοὶ, ἀπέδοσεν
αὐτοῖς, ὡς γε νομίζοσι, τὸ ιερουργίαν
ὅμοια ποιοῦντες, ὡς περ αὐτὸν εἴλις δε-
δεμένος, καὶ εἰς τὸ δεομονών απαλ-
λαξεῖσι μενάμενος, ἔπειρον λύειν
Ἐπιχρύσον. εἰ μὲν γένεται ἡ οὐρανὸν Μέμνον⁴
καὶ Κυρείλλας κατατρέπεται, ἐγένετο μη-
δὲ λιβέλλοις δοθεῖσαι, μηδὲ λυθῆ-
ναι, ὡς γε νομίζοσι, τὸν καθαρεύ-
τας εἰς τὸν θάνατον, ὡς περ οὐν διληπτόν,
αἵμιοχρεῶς λινόν, καὶ ἡ ἀκονιωντος αἰ-
σθητική οἰκιστική καὶ βεβαία· φράγμα
τὸ αὐτὸν αὐτὴν κακείη ἐγένετο. Τούτῳ
οὔτως ἐγένετον, πᾶς διὸν τε λινὸν
ἀκονιωντος, καὶ πάσις *ιερουργίας *ιερούργιας
κακωλυμένοις, τοῖς καθηρημένοις ιε-
ροργίαιν διποδεύναται, καὶ τῶν τα μείζον
ἐγκλήματον ἐαυτὸν τοπείρηδαται;
ἀκονιωντος *γένεται, τὸ τοινωνίας *τοινωνίας
κατεπόλυμον, καὶ τοῖς καθηρημένοις
φραγόμενοις κακονιωντοσ, καὶ τοῦ τὸ⁵
κατεγελάσιου λύσεως. δεομένα Τί-
νιν τὸ ὑμετέρου κράτοις μὴ φρίσειν
τὸν ἐπικληπιστικοὶ πατέρωμένοις δε-
ομοὶ, ἀλλ' ὡς πάχεται *ἐπαμιῆμαι *ἐπαμιῆμαι
τῇ πίστι πολεμουμένη, καὶ ἡμῖν Ἐπι-
κουλθυμένοις μυεία γένεται ἡμῖν ἀ-
πολεσσιν αἰνίκεσται· καὶ καλύπτουσι ἡμᾶς
στρέψειν ἀπαλλαγήναι, καὶ εἰς τὸν
βασιλίδα πόλιν παραγρέαται, ἵνα
Ἐπὶ τῆς δισείας τῆς ὑμετέρας καὶ
τὸν παρανομόν αὐτὸν καὶ τὴν ἀσ-
τείαν διελέγεινται. ἀδωματον γένεται,
οὐς ἡγεμόνα, δίχα τὸ ὑμετέρα κατ-
τοις διτάκτως καὶ σύνθεμας τὸ
ωρο-

ANNO CHRISTI 431. τερπείμφα πυπωθεῖσα. εἰς δὲ τοῦ μηνὸς ἡμέραν τῇ γαλινόπολε, εἰς τὸν
Νικομήδεαν μετακληθεῖσα τὸν αγαλαγμόν πάντας καὶ τὸν οὐρανὸν μηλιδρὸν τὸν ὑμετέρῳ κράτῃ, καὶ τὸν τῆς
ὑμετέρας διοίκειας δικαιόμεθα πότισ. τερπείαν δὲ παρακαλοῦμεν τῷ φιλέσιν ὑμέρῳ κορυφῶ, μηδὲ ἐκάστου
μητροπολίτου δύο μόνοις θεοφιλεσάτοις ὑποκόποις συκληθεῖσαν. τὸν δὲ
πλῆθος τελεῖσθαι μὴ εἰς θρησκατῶν ζητούντων, θορύβους δὲ μόνον διέσθεντες ἐργάζεται. διὸ καὶ τερπείμφοι μηδὲ πλήθοις παρεργόντος, * τούτῳ μόνῳ θερρώστες, δλλὰ ἐπι ληνθεῖσα καὶ δοκιμάτων ὄρθοποι. καὶ σκοπὸν ἔχοντες διὰ τὸ
πλήθος τὸ οἰκεῖον τερπεῖσον εἰς ἐργαζομένους, καὶ τὸ πλήθη τὸ ξενογενεῖον
σωαρπάσαι. ἥμερος δὲ τὸν ὑμετέρῳ διατίσματι παρθένοις, καὶ γομίσαντες
οὐλίσις οἰκαρκεῖν εἰς ζητούντων θρησκατῶν, τρεῖς δέ εἰς ἀπάστις ἐπαρχίας ἐληγμένην. καὶ μέχεται τὸ παρόντος τὸν
τὸν ὑμετέρας διοίκειας ὄροις φυλάττοντες, ἐκ ἀπειλαμψίου αὐτῷ διοφιλεσάτοις ὑποκόποις, ως οἱ πάντες δι-
κόλως τολμῶντες πεποίκισον. δλλὰ διὰ γεαμμάτων δὲ ἔχοντες μηδὲδέξαμ-
μον, σκοπὸν ἔχοντες μηδὲπιπίντεν τοῖς διοίκεσσον ὑμέρῳ διαπίσμασι. τερπείδες δὲ
πούτοις αἰτεολοῦμεν ὑμέρῳ πέντε διστάσαι, καὶ δέκα πούτας τῇ καὶ Νίκαιαν
ταυτογάγαι πίστι, λινού πούτων ὑμέρῳ τερπείαν δὲ γεαμμάτων καὶ
μηδὲν αὐτῇ ξένον ἐπιφοργαζεῖν, μηδὲ πειλὸν αὐτῇ θερπον. [¶] ταχεοντος ὑμέρῳ Ιη-
σοῦ χριστὸν λέγοντας. θεὸς γαρ δέ
τέλεος, καὶ αὐτὸς τέλεος. μηδὲ παρεπτελεῖσθαι εἰσάγειν πέντε διστάσαι τῷ Χρι-
σοῦ. τολμηρὸν δὲ ὑπόστοις εἰκάπερον.

Concil. Tom. 5.

vestræ maiestatis auctoritas intercedat. Quod si hoc serenitati vestræ non probatur, supplicamus Nicomediā accersiri, ut expedite quæ aguntur dominationi vestræ significantemus, vestræque pietatis sanctiones accipiamus. Obscuramus etiam celitudinem vestram Christo dilectā, ut cum quolibet metropolitanō duo dumtaxat religiosissimi episcopi cōuocentur. Nam multitudo ad dogmatum Schismatics paucitatem suam sibi obesse cognoscētes, orthodoxorum multitudinem in contemptum adducere student.

etitudine: atque hoc vnum student, ut hominum turba quod volunt efficiant, subscriptionumque multitudine animos fallaciter occupēt. Nos vero vestro edicto obsequentes, & paucos quosdam ad dogmatum examinationem plus satis futuros arbitrantes, tres tantū ex qualibet prouincia huc accessimus, vestręq; pietatis decreta perpetuo obseruentes, piissimos episcopos istuc non amādauimus, Sed tamen alios subornatis, qui multo pli poterant, quam vestri schismatics episcopis. vt fecerūt illi qui omnia facile audient, sed quæ oportuit, per literas significauimus: hoc vnum ob oculos versantes, ne piis vestris decretis obseruantur. Ad hæc pietatem vestram obnixe obtestamur, vt omnibus præcipiat, vt fidei in ciuitate Nicæna exposita (quam huic quoque epistolæ nostræ præposuimus) subscriptant; nihilq; peregrinum ipsi adsuant, neque Dominum nostrum Iesum Christum purum hominem esse dicant: nam & Deus perfectus est, & homo perfectus: neque Christi deitatem patibilem inducant: utrumque enim æque temerarium est.

Rrrr